

село, докато останалитѣ гърци се разположили на станѣ наблизу до тѣй нареченитѣ планински тракийци.

Не много дни се изминали слѣдъ това, и тракийцитѣ слѣзли отъ планината, па почнали да прѣговаряятъ съ Севта за условията на мира и за заложници. Па и Ксенофонтъ дошълъ при Севта и му казалъ, че той съ своитѣ хора се намира въ опасно мѣсто и то наблизу до неприятелитѣ: по-добрѣ би било споредъ него да стои извънъ селото въ мѣсто, което може да се брани, отколкото въ кжщитѣ, дѣто войската е изложена на гибель. Но той го ободрявалъ и му показалъ заложниците, които били тамо. А нѣкои отъ тия, които били въ планината и слизали, молили и самия Ксенофонтъ да имъ съдѣйствува да сключатъ миръ. Той имъ обѣщавалъ да имъ съдѣйствува, ободрявалъ ги и ги убѣждавалъ, че нищо не ще изпатятъ, ако се подчинятъ на Севта. Това, обаче, тѣ правѣли, за да иматъ прѣдлогъ да разузнатъ положението, както послѣ станало явно.

Това се случило прѣзъ деня, а прѣзъ настѣпилата слѣдъ това нощъ тинийцитѣ дошли отъ планината и нападнали гърцитѣ. И тѣхни водачи били стопанитѣ на кжщитѣ, защото иначе би било трудно въ тъмнината да намѣрятъ кжщитѣ низъ селата: кжщитѣ именно били обградени заради овцетѣ съ голѣми колове. А като идвали до вратитѣ на всѣка кжща, отчасти хвърляли стрѣли, отчасти удряли съ криваци, които, както казвали, носѣли, за да отчупватъ остриетата на копиещата, отчасти хвърляли огънь и подканвали Ксенофонта, като го викали на име, да излѣзе навънъ, за да загине, или иначе, както тѣ твърдѣли, щѣлъ да изгори. И вече пламъкътъ се показвалъ прѣзъ покрива, и хората около Ксенофонта стояли вжтрѣ въоръжени съ ризници, щитове, мечове и шлемове, когато Силанъ отъ Макистъ⁵⁴⁾, на възраст около 18 години, далъ знакъ съ тржбата. Тогава войниците и отъ другитѣ жилища веднага изскочили навънъ съ извадени мечове. А тракийцитѣ почнали да бѣгатъ, като по обичая си прѣхвърляли на гърбъ своитѣ щитове. И както прѣскачали коловетѣ, нѣкои отъ тѣхъ увиснали на тѣхъ, понеже имъ се закачили щитоветѣ, а други, които сбъркали изхода, били избити. Гърцитѣ ги прѣслѣдвали чакъ извънъ селото. Но нѣкои отъ тинийцитѣ, като се върнали обратно въ

⁵⁴⁾ Градъ въ Пелопонесъ.